

[Grethe Philip.]

udnyttelse af denne paragraf. Principielt mener jeg stadig væk, at den har været rigtig, og at den kunne være et led i bestræbelserne for at holde grundpriserne nede.

Arne Larsen: Det lovforslag, vi har til behandling, er i sig selv ikke særlig omfattende. Det går jo i realiteten kun ud på en redaktionel ændring af § 1 i lov om planlægning af Køge Bugt-området samt på, at § 7 ændres således, at loven forlænges for endnu 5 år og altså tages op til revision i folketingsåret 1971-72.

Begge disse foreslåede ændringer kan socialistisk folkeparti tilslutte sig uden større betænkeligheder.

I øvrigt giver lovforslaget mig anledning til at rejse et par spørgsmål og fremhæve nogle problemer, som også andre ærede ordførere har været inde på.

Det i henhold til loven nedsatte udvalg har til opgave i samarbejde med Køge Bugtkommunerne og amterne at tilvejebringe en samlet dispositionsplan for Køge Bugt-området samt at udarbejde et forslag til den tidsfølge, i hvilken området bør udbygges. Her har man måske lov til at spørge: hvordan går det egentlig med dette arbejde? I henhold til ministerens fremsættelsestale havde udvalget allerede i 1962 udarbejdet et første udkast til en samlet dispositionsplan. Udvalget skulle endvidere nu være meget langt fremme med det endelige udkast, som herefter skal godkendes af boligministeriet. Ærlig talt synes jeg, at 4 år er en grumme lang tid fra det øjeblik, man har det første udkast, og dertil, hvor vi er nået i dag, hvor man altså skulle stå over for en umiddelbar tilendebringelse af arbejdet med det endelige udkast. Vil det vare endnu et halvt eller et helt år eller endnu et par år? Det kunne jeg godt have lyst at få svar på. Noget kunne jo — som også fru Lis Groes var inde på — tyde på, at der havde været mange vanskeligheder at overvinde, såvel mellem kommunerne som amterne og statens organer imellem. Jeg er meget interesseret i at høre, om det har været tilfældet, fordi vi jo her står over for en lovgivning, som før eller senere må skulle praktiseres i en kommende lovgivning på lands- og regionalplanlægningens område, en lovgivning, som har ladet vente meget

længe på sig, og som gang på gang er blevet efterlyst her i det høje ting, men det drøjer tilsyneladende meget endnu, før vi når frem til brugbare resultater. Erfaringerne fra Køge Bugt-udvalgets arbejde vil derfor være af meget stor betydning for en senere opbygning af en lovgivning på lands- og regionalplanlægningens område, således at vi helt konkret kan få fastlagt de såkaldte ad hoc-organers beføjelser og muligheder i større målestok.

Andre ordførere har været inde på lovens § 5, og jeg må da også erkende, at det faktisk er den vigtigste paragraf i hele denne lov, idet den jo giver muligheder for, at boligministeren med bevillingsmyndighedernes tilslutning kan erhverve sådanne arealer i planlægningsområdet, som virkelig er nødvendige for en hensigtsmæssig udbygning af hele området, og har muligheder for at opkøbe jord til byggegrunde, så man kan få rimelige priser frem.

Det er et meget vigtigt afsnit i denne lov, og jeg vil meget gerne spørge, i hvilken udstrækning denne paragraf egentlig har været benyttet, for det forekommer mig, at den vel bogstavelig talt ikke har været udnyttet. Det er meget nødvendigt, at kommuner og stat går ind i et samarbejde, hvad opkøb af jord angår, for det er faktisk at lægge gift for hele planlægningen, hvis man overlader alt dette til det private initiativ. Vi har set et eksempel herpå ved storcentret omkring Høje-Tåstrup, hvor egnsplansekretariatet udarbejder planer for Københavns-egnens udvikling, og hvor man til sidst når frem til en første etapeudbygning og får byplannævnets godkendelse af disse planer, hvorefter man skal udbygge to meget store centre i Københavnsegnen, nemlig omkring Høje-Tåstrup og Hundige, og hvad sker så? Der sker det, at det private initiativ, så snart planerne er offentliggjort, optræder på arenaen, her i form af et kommanditselskab med et benzinselskab og et forsikringsselskab og andre store privatkapitalistiske interesser i fællesskab, der opkøber 2 mill. m² jord, og kommunen byggemodner det. Prisen er 25 mill. kr., men i dag er den steget til omtrent det firdobbelte på disse få år.

Det er altså de muligheder, man her fra privatkapitalistisk side har for at udnytte planlægningen i en retning, som sikkert ikke